

Forsætisráðuneyti
Vinnuhópur um eftirlitsstofnanir
Stjórnarráðshúsinu við Lækjartorg
101 Reykjavík

14060089.
2.4.76
23.09.2014

SKATTRANNSÓKNARSTJÓRI
RÍKISINS

TILVÍSUN

DAGSETNING

BK/eeg/14/1226

19.09.2014

Efni: Svar við bréfi vinnuhóps um eftirlitsstofnanir dagsett 20. ágúst 2014.

Skatttrannsóknarstjóra ríkisins hefur borist bréf frá vinnuhóp um eftirlitsstofnanir, dags. 20. ágúst 2014, þar sem óskað er álit.s embættisins á því að hve miklu leyti sé unnið eftir viðmiðunum í þarnefndum tveimur skýrslum OECD, *The Governance of Regulators* og *Regulatory Enforcement and Inspections*, og hvort embættið telji þau henta sem leiðbeiningar. Jafnframt er af hálfu vinnuhópsins óskað eftir ábendingum um hvernig megi bæta eftirlitsstarfsemi hjá stofnunni, þ.m.t. hvort þær reglur sem hún starfar eftir séu við hæfi.

Áður en vikið verður að svörum við fyrirspurnum vinnuhópsins þykir til hagræðis og fyllri skýringa rétt að hafa fyrst nokkur orð um hlutverk embættisins og það regluverk sem því einkum er gert að starfa eftir, sem þá öðru fremur mótar starfsemi þess og verklag. Nánar undir hverjum lið bréfsins verður vikið að þeim helstu atriðum sem skatttrannsóknarstjóri telur athygliverð og kynnu að gagnast í störfum vinnuhópsins. Í svari skatttrannsóknarstjóra er einkum horft til þeirra atriða sem fjallað er um undir einstökum liðum í bréfi vinnuhópsins. Er ráð fyrir því gert að vinnuhópurinn kalli eftir frekari gögnum eða sjónarmiðum um einstök atriði telji hann það til gagns.

Þau lagaákvæði er lúta að embætti skatttrannsóknarstjóra ríkisins er einkum að finna í einstökum ákvæðum hina ýmsu skattalaga, einkum þó laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, sbr. einkum 103. og 110. gr. laganna. Svo sem þar kemur fram hefur skatttrannsóknarstjóri ríkisins með höndum rannsóknir á brotum á þeim lögum um skatta og gjöld sem á eru lögð af hálfu ríkisskattstjóra eða honum falin framkvæmd á, sbr. 1. mgr. fyrrgreindrar 103. gr. laga nr. 90/2003. Þá er skatttrannsóknarstjóra markað ákveðið hlutverk við rannsóknir brota á lögum um bókhald nr. 145/1994 og lögum um ársreikninga nr. 3/2006. Er þannig innan skattkerfisins greint á milli eftirlits og rannsókna, þannig að rannsóknir á meintum refsiverðum brotum eru í höndum skatttrannsóknarstjóra en eftirlit innan skattkerfisins í höndum ríkisskattstjóra, sbr. 102. sömu laga. Við rannsóknaraðgerðir skatttrannsóknarstjóra skal gætt ákvæða laga um meðferð sakamála eftir því sem við getur átt, einkum varðandi réttarstöðu grunaðra manna á rannsóknarstigi, sbr. 7. mgr. 103. gr. laganna. Er meðferð mála hjá skatttrannsóknarstjóra í samræmi við það að verulegu leyti lituð af þeim reglum er gilda um meðferð sakamála, þannig að á stundum hefur verið talað um meðferð mála hjá skatttrannsóknarstjóra sem „ígildi lögreglurannsóknar“ á sviði skattamála¹. Annað meginhlutverk skatttrannsóknarstjóra, til

¹ Sjá t.d. ákvörðun Persónuverndar frá 7. desember 2010 um tölvupóstsskoðun skatttrannsóknarstjóra

viðbótar rannsóknum meintra skattalagabrota, er að hlutast til um refsimeðferð vegna ætlaðra brota, annað tveggja með ákvörðun sektar hjá embættinu sjálfu eða með vísun mála til refsimeðferðar hjá yfirkattanevnd eða sérstökum saksóknara. Auk framangreindra lagaákvæða er í reglugerð nr. 373/2001, um framkvæmd skatteftirlits og skattrannsóknna, að finna all ítarleg ákvæði um skattrannsóknir, einkum um meðferð mála hjá embættinu.

1. Skýrt hlutverk eftirlitsaðila (Role clarity)

Hlutverk embættis skattrannsóknarstjóra er skilgreint í lögum, sbr. einkum fyrrnefnd ákvæði 103. og 110. gr. laga nr. 90/2003. Önnur ákvæði skattalaga skilgreina einnig hlutverk embættisins, t. a. m. 113. gr. nefndra laga. Hlutverk embættisins eins og það er tilgreint í þeim ákvæðum laganna markar embættinu skýrt hlutverk. Þar sem þau ákvæði er gilda um starfsemi embættisins eru nokkuð á við og dreif innan lagabálka er taka til hinna ýmsu tegunda skatta er athugandi hvort æskilegra sé að þeim ákvæðum er gilda um embættið og starfsemi þess verði mörkuð skýrari framsetning en nú er, t.a.m. með því að þau verði tekin saman í sérstakan kafla innan einstakra lagabálka eða jafnvel að um starfsemi skattrannsóknarstjóra myndu gilda sérstök lög er tækju til verkefna embættisins sérstaklega. Hlutverk skattrannsóknarstjóra í lögum nr. 3/2006, um ársreikninga er ekki eins skýrt og æskilegt væri þar sem ráð er fyrir gert aðkomu embættisins við rannsóknir mála vegna brota á þeim lögum, sbr. 126. gr. laganna, en öðrum ákvæðum ekki til að dreifa um þá aðkomu embættisins eða hlutverk í þeim rannsóknum að öðru leyti. Hið sama á að nokkru við um lög um bókhald nr. 145/1994.

Heimildir embættisins til gagnaöflunar og beitingar annarra úrræða, þ.m.t. þvingunarúrræða er með sama hætti og hvað hlutverk embættisins varðar að finna í einstökum ákvæðum skattalaga, einkum 94. gr. og 110. gr. títtnefndra laga nr. 90/2003. Telur skattrannsóknarstjóri þær heimildir að meginstefnu til vera fullnægjandi. Áður hefur verið vikið að 7. mgr. nefndrar 103. gr. laganna. Hefur það ákvæði leitt til þess að rannsóknir skattrannsóknarstjóra hafa á undanförunum áratugum þokast í æ meira mæli í átt að rannsóknum lögreglu og beitingu ákvæða laga nr. 88/2008, um meðferð sakamála, við rannsóknir skattrannsóknarstjóra. Þannig hafa t.a.m. verið talið að ákvæði sakamálalaga gildi um tilnefningu verjanda við rannsóknir hjá skattrannsóknarstjóra, sem og ákvæði þeirra laga um aðgang að gögnum máls, heimildir til að bera þvingunaraðgerðir undir dóm o.s.frv. Er æskilegt að með afdráttarlausari hætti sé tekin afstaða til þess af hálfu löggjafans að hve miklu leyti meðferð mála hjá skattrannsóknarstjóra skuli fara að lögum um meðferð sakamála.

Svo sem áður hefur verið greint frá hefur ríkisskattstjóri með höndum skatteftirlit og skattrannsóknarstjóri með höndum rannsóknir vegna gruns um refsiverð brot. Hafi ríkisskattstjóri grun um skattsvik eða að refsiverð brot á lögum um bókhald eða lögum um ársreikninga hafi verið framin skal hann tilkynna það skattrannsóknarstjóra sem ákveður um framhald málsins, sbr. 6. mgr. 96. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt. Grundvallarmunur er á allri málsmeðferð eftir því hvort mál er afgreitt endanlega af hálfu ríkisskattstjóra eða því

vísað til skattrannsóknarstjóra. Málum sem sæta meðferð hjá skattrannsóknarstjóra getur verið lokið með sektum eða fangelsi andstætt málum sem lokið er hjá ríkisskattstjóra, þar sem öðrum viðurlögum en álagi verður ekki viðkomið. Mikilvægt er því að mörk eftirlits og rannsóknna séu sem allra gleggst. Skattrannsóknarstjóri hefur um árabíl á það bent, m.a. í ársáætlunum og ársskýrslum embættisins, að embættið telji þörf á skýrari skilum til að koma í veg fyrir hættu á ólíkri afgreiðslu sambærilegra mála. Skal hér á það bent að ekki er nægjanlegt í því sambandi að settar séu reglur eða mörk er marka viðmiðanir innan skattkerfisins heldur þurfa þær einnig að binda hendur lögreglu og ákærvalds með sama hætti. Í nýlegri *skýrslu nefndar um athugun á stjórnsýslu skattamála* frá desember 2013, er að þessu atriði sérstaklega vikið (bls. 32 og 36).² Er til þeirrar umfjöllunar vísað að öðru leyti.

Um langt árabíl hefur skattrannsóknarstjóri lýst því viðhorfi að helsti annmarkinn á meðferð alvarlegra skattalagabrota sé sú endurtekna rannsókn sem fram fer hjá lögreglu í kjölfar vísunar máls þangað frá skattrannsóknarstjóra. Undir þá gagnrýni hafa einnig tekið m.a. ríkissaksóknari og ríkislögreglustjóri. Á undanförunum árum hefur verið bent á leiðir til úrbóta, m.a. í *skýrslu nefndar um skipulag og tilhögun rannsókna og saksóknar í efnahagsbrotamálum* frá október 2013 (einkum kaflar 5.8 og 10.3).³

Skattrannsóknarstjóri nýtur samstarfs við ýmsar stofnanir ríkisins, einkum ríkisskattstjóra, embætti sérstaks saksóknara, lögreglu höfuðborgarsvæðisins og önnur lögregluembætti. Nær undantekningalaust gengur það samstarf mjög vel og er til styrkingar málaflöknum. Að mati skattrannsóknarstjóra væri æskilegt að samvinna stofnana er koma að rannsóknnum efnahagsbrota yrði eflað og henni markaður skýr rammi í lögum, í því markmiði að samræma aðgerðir og auka skilvirkni. Þá væri æskilegt að mótuð væri sameiginleg stefna í málaflöknum þvert á ráðuneyti og stofnanir.⁴ Einnig telur skattrannsóknarstjóri mikilvægt að hugað sé að því hvort lagaheimildum til upplýsinga- og gagnaskipta á milli stofnana sé of knappur stakkur skorinn, en 117. gr. setur upplýsingagjöf skattrannsóknarstjóra til annarra stofnana þröngur skorður.

Nær allar ákvarðanir skattrannsóknarstjóra sæta endurskoðun annars stjórnvalds. Þannig annast ríkisskattstjóri endurákvörðun á sköttum þegar aðgerðir skattrannsóknarstjóra gefa tilefni til þess, sbr. 6. mgr. 103. gr. laga nr. 90/2003, lögregla leggur mat á rannsókn skattrannsóknarstjóra og metur tilefni til ákærumeðferðar, sbr. 4. mgr. 110. gr. sömu laga og yfirskattanefnd úrskurðar um sektir á grundvelli kröfu skattrannsóknarstjóra þar um, sbr. 1. mgr. 110. gr. laganna. Í þeim tilvikum þegar máli er lokið með sekt hjá skattrannsóknarstjóra er ríkissaksóknara tilkynnt um þá niðurstöðu, og leggur hann mat á þær ákvarðanir, sbr. 3. mgr. sömu greinar. Þá eru rannsóknaraðgerðir skattrannsóknarstjóra kærnanlegar eftir

²<http://www.fjarmalaraduneyti.is/media/frettir/Stjornsysla-skattamala.pdf>. Sjá einnig skýrslu Ríkisendurskoðunar um áhættustjórnun og innra eftirlit í virðisaukaskatti frá nóvember 2008.

³ <http://www.innanrikisraduneyti.is/media/frettir-2013/Skyrsla-um-skipan-efnahagsbrotamala--a-vefinn-15-november.pdf>. Sjá einnig t.d. stjórnsýsluúttekt ríkisendurskoðunar á embætti ríkislögreglustjórans á árinu 2006.

⁴ Að þessu er vikið í *skýrslu nefndar um skipulag og tilhögun rannsóknar og saksóknar í efnahagsbrotamálum*. Sjá einnig t.d. <http://www.ekobrottsmyndigheten.se/Documents/Rapporter/%C3%85re-rapporten.pdf> og http://www.regjeringen.no/Upload/FIN/Info/2011/forelopig_versjon_handlinsplan_oko_krim.pdf

ákvæðum laga nr. 88/2008, um meðferð sakamála, sérstök ákvæði gilda í 94. gr. um gagnaöflun skattrannsóknarstjóra og heimildir til að bera ágreining þar um undir dóm. Þá eru ýmsar aðrar ákvarðanir kærnanlegar til fjármála- og efnahagsráðuneytis sem æðra stjórnvalds. Ekki eru þó allar ákvarðanir kærnanlegar eða sæta endurskoðun annars stjórnvalds, þ.m.t. ákvörðun um að hlutast ekki til um rannsókn.

2. Koma í veg fyrir hagsmunaaðrekstra og skapa traust (Preventing undue influence and maintaining trust)

Skattrannsóknarstjóri heyrir undir fjármála- og efnahagsráðuneytið og sætir embættið lögum samkvæmt ákveðnu eftirliti þess ráðuneytis, sbr. 106. og 107. gr. laga nr. 90/2003. Skattrannsóknarstjóra er þó tryggt sjálfstæði í störfum sínum með því að hann hefur að mestu leyti sjálfsveld með það hvaða mál tekin eru til rannsóknar af hálfu embættisins, sbr. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 90/2003.

Í fyrrnefndri nýlegri skýrslu um athugun á stjórnýslu skattamála er fjallað sérstaklega um stofnanauppbygginu skattkerfisins, þ. á m. um stjórnskipulega stöðu skattrannsóknarstjóra gagnvart fjármála- og efnahagsráðuneytinu, og eftirlitshlutverk og –framkvæmd ráðuneytisins. Er til þeirrar umfjöllunar að öðru leyti vísað. Skattrannsóknarstjóri og fjármála- og efnahagsráðuneytið gerðu með sér samning á árinu 2004 um markmið og áherslur í starfi skattrannsóknarstjóra.⁵ Svo sem fram kemur í nefndri skýrslu hefur sá samningur ekki verið endurnýjaður. Eins og fyrr hefur verið vikið að í þessu bréfi telur skattrannsóknarstjóri að til bóta væri fyrir málaflokkinn að mótuð væri stefna um áherslur í málaflöknum með aðkomu þeirra ráðuneyta og stofnana sem skatta- og efnahagsbrotamálum sinna.

Um hæfi starfsmanna skattrannsóknarstjóra til að sinna einstökum málum gilda 3. gr. stjórnýslulaga nr. 37/1993, þ. á m. varðandi hæfi þeirra til að koma að málum sem snerta fyrrrverandi vinnuveitendur. Hið sama á við um aðra starfsmenn kunna að vera í slíkum tengslum við að hætta sé á að hæfi þeirra verði dregið í efa. Tekur skattrannsóknarstjóri mið af þeim reglum.

3. Ákvörðunartökufærli og stjórn sjálfstæðra eftirlitsaðila (Decision making and governing body structure for independent regulators)

Um verkaskiptingu skattrannsóknarstjóra og fjármála- og efnahagsráðuneytisins er vísað til umfjöllunar undir lið 2 í bréfi þessu og þeirra lagaákvæða sem um samspil þeirra stofnana gilda, einkum í lögum nr. 90/2003, um tekjuskatt. Sjálfstæð stjórn er ekki yfir skattrannsóknarstjóra.

⁵ Samningurinn er birtur á heimasíðu skattrannsóknarstjóra, www.skattrann.is
<http://www.fjarmalaraduneyti.is/media/frettir/Stjornsysla-skattamala.pdf>

4. Ábyrgð og gagnsæi (Accountability and transparency)

Skattrannsóknarstjóri stendur fjármála- og efnahagsráðuneytinu skil á ársreikningum stofnunarinnar og ársáætlunum í samræmi við lög nr. 88/1997, um fjárreiður ríkisins og reglugerð nr. 1061/2004, um framkvæmd fjárlaga og ábyrgð á fjárreiðum ríkisstofnana. Er þar gerð grein fyrir helstu verkefnum embættisins, áherslum og fjárreiðum. Ársskýrslur embættisins eru birtar á heimasíðu þess. Þá hefur áður verið vikið að samningi skattrannsóknarstjóra og fjármála- og efnahagsráðuneytisins.

Úttektir á starfsemi embættisins hafa einkum verið framkvæmdar af ríkisendurskoðun, sem gert hefur nokkrar slíkar úttektir og hafa þær einkum varðað afmörkuð svið eða verkefni embættisins. Hluti þeirra úttekta er birtur á heimasíðu ríkisendurskoðunar.

Fyrr í þessu bréfi, undir lið 1, hefur verið gerð grein fyrir því að flestar ákvarðanir skattrannsóknarstjóra verða bornar undir annað stjórnvald með kæru eða sæta endurskoðun með öðrum hætti. Undir rannsókn einstakra mála eru aðilum máls afhentar leiðbeiningar er varða þau atriði er lúta að málsmeðferð hjá skattrannsóknarstjóra og helst er ætlað að komi aðilum að gagni. Er þar einkum annars vegar um að ræða leiðbeiningar „*Um rannsókn mála hjá skattrannsóknarstjóra ríkisins*“ og hins vegar „*Um refsimeðferð mála hjá skattrannsóknarstjóra ríkisins*“. eru þessar leiðbeiningar birtar almenningi á heimasíðu embættisins ásamt „*Reglum skattrannsóknarstjóra um kyrrsetningu eigná*“. Þá er á heimasíðunni birt reglugerð nr. 373/2001, um framkvæmd skatteftirlits og skattrannsóknna, en eins og fyrr hefur verið vikið að, hefur sú reglugerð að geyma ítarleg ákvæði um embættið og verkefni þess, m.a. um málsmeðferð innan embættisins. Í bréfum til aðila við meðferð einstakra mála er gerð grein fyrir kæruleiðum eftir því sem við á í samræmi við 2. mgr. 20. gr. stjórnsýslulaga nr. 37/1993. Að öðru leyti er fylgt ákvæðum stjórnsýslulaga eftir því sem við á, t.a.m. um rökstuðning, tilkynningu um meðferð máls, andmælarétt o.s.frv. Þær ákvarðanir sem teknar eru af hálfu embættisins, og telja má til þeirra mikilvægustu, þ. á m. ákvörðun um rannsókn eða niðurfellingu rannsóknar, og ákvörðun um refsimeðferð, eru rökstuddar sérstaklega og teknar af teymi starfsmanna.

Á heimasíðu embættisins er uppgefið netfang þar sem hægt er að koma að hverju því atriði sem almenningur sér ástæðu til að vekja athygli embættisins á, þ. á m. um störf embættisins. Á síðunni er einnig sérstakur hnappur fyrir almenning til að koma á framfæri ábendingum um skattsvik. Þá getur almenningur komið athugasemdum við störf embættis skattrannsóknarstjóra á framfæri við fjármála- og efnahagsráðuneytið, sem eftirlitsaðila með störfum skattrannsóknarstjóra, sbr. fyrrnefnd ákvæði 106. og 107. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt.

5. Tengsl við eftirlitsskylda aðila (Engagement)

Skattrannsóknarstjóri tekur mál til rannsóknar í þeim tilvikum þegar rökstuddur grunur er um brot á skattalögum. Að jafnaði sæta þeir aðilar meðferð hjá skattrannsóknarstjóra í það eina sinn, þó dæmi séu um endurtekin brot og þar með meðferð. Innan skattkerfisins er embætti ríkisskattstjóra fengið það hlutverk að hafa með höndum álagningu skatta og skatteftirlit. Er

honum þar m.a. fengið það hlutverk að setja framkvæmdar- og starfsreglur ásamt leiðbeiningum og verklagsreglum, sbr. 1. mgr. 101. gr. laga nr. 90/2003. Má ætla að einhverju marki séu þær reglur og framkvæmd mótaðar eftir samráð eða samskipti við hagsmunaaðila.

6. Fjármögnun (Funding)

Fjárheimildir til embættis skattrannsóknarstjóra eru ákveðnar að öllu leyti í fjárlögum. Aðrar tekjur en þar eru tilgreindar hefur embættið ekki. Endurálagning skatta í kjölfar rannsókna skattrannsóknarstjóra og sektir vegna upplýstra brota renna að öllu leyti í ríkissjóð.

Þær fjárheimildir sem embættinu eru þannig markaðar ræður því hvaða mannafla er úr að spila til að sinna þeim verkefnum sem embættinu er lögum samkvæmt fengin. Er það svo, og verið hefur um árábil, að vegna skorts á mannafla hefur embættið ekki haft tök á að taka öll þau mál til rannsóknar, þar sem grunur liggur fyrir um skattlagabrot. Er ljóst að flókin mál og umfangsmikil krefjast meiri mannafla en þau sem einfaldari eru. Er því að mati embættisins ljóst að sá mannafla sem embættið hefur yfir að búa þarf að hafa burði til þess að taka til rannsóknar nokkur umfangsmikil mál á hverjum tíma. Með fjölgun starfsmanna á árinu 2010 var embættinu betur gert kleift að bregðast við slíkum málum en ella hefði verið. Telur embættið mikilsvert að til þessa sé horft við ákvörðun á fjárheimildum til embættisins.

Ljóst er að fjöldi mála og takmarkaður mannafla hefur á það nokkur áhrif hvaða mál eru tekin til rannsóknar hverju sinni, hvort heldur er litið til fjölda mála eða eðli brota. Þannig er með engu móti fært að sinna mörgum umfangsmiklum málum á hverjum tíma vegna þess hve mannfrekar slíkar rannsóknir eru. Þó er öllum málum hjá skattrannsóknarstjóra forgangsraðað eftir alvarleika ætlaðra brota og eftir því sem unnt er við þá forgangsröðun miðað þegar ákvarðanir eru teknar um hvort hlutast beri til um rannsókn.

Sökum fjölda mála sem annað tveggja eru í rannsókn eða bíða rannsóknar hafa önnur verkefni en þau sem lúta að beinum rannsóknum og refsimeðferð mála og embættinu er ætlað að sinna, fengið minni athygli og má þar nefna t. a. m. rannsóknir og upplýsingasöfnum um skattsvik, sem eins og fram kemur í samningi skattrannsóknarstjóra við fjármála- og efnahagsráðuneytið, embættinu er einnig ætlað að sinna.

7. Frammistöðumat (Performance evaluation)

Fyrr í bréfi þessu hefur verið gerð grein fyrir því að embættið standi árlega skil á bæði ársáætlun og ársskýrslu til fjármála- og efnahagsráðuneytisins. Þá hefur verið gerð grein fyrir því að ríkisendurskoðun hafi gert úttektir á einstökum þáttum í starfsemi embættisins. Til viðbótar má einnig nefna að þingmenn og þingnefndir hafa í gegnum árin sýnt embættinu og verkefnum þess áhuga og óskað eftir ýmsum upplýsingum um störf þess og frammistöðu.

Í árlegum ársáætlunum embættisins er gerð grein fyrir áherslum embættisins á komandi ári og áætlanir settar fram um markmið. Lúta þær áætlanir hvort tveggja að áherslum og markmiðum í verkefnum embættisins auk fjárhagsáætlunar. Við markmiðaaætlun hefur frá upphafi einkum

verið horft til fjölda mála sem embættið áætlar að ljúka á því ári sem framundan er, annars vegar fjölda rannsókna og hins vegar fjölda mála í refsimeðferð, þó einnig sé eftir atvikum gerð grein fyrir öðrum áherslum embættisins. Mælikvarðar sem taka mið af fjölda mála eru þó takmörkunum bundnir, m.a. sökum þess að einstök mál eru mjög misjöfn að umfangi og þar með í málsmeðferðartíma. Forsendur þeirra markmiða geta því auðveldlega breyst.

Innan embættisins er einnig haldið utan um ýmsa aðra þætti sem kunna að gefa vísbendingar um frammistöðu þess, s.s. fjárhæðir endurálagningar skatta í kjölfar rannsókna skattrannsóknarstjóra, sektarfjárhæðir og málshraða. Allir þessir mælikvarðar eru þó takmörkunum bundnir og meta ekki nema að takmörkuðu leyti gæði starfa embættisins. Þá skoðar embættið sífellt árangur og að vissu leyti jafnframt gæði starfa sinna með því að fylgjast með afdrifum mála samkvæmt úrskurðum ríkisskattstjóra og yfirskattanefndar og samkvæmt niðurstöðum dómstóla.

Fjárhagsmarkmið embættisins eru ávallt þau að halda rekstrinum innan fjárheimilda. Eins og fyrr hefur verið gerð grein fyrir hafa verkefni embættisins tekið mið af þeim mannafla sem fjárheimildir embættisins hafa staðið undir af hverju sinni.

Með vísan til alls framanritaðs er það álit embættis skattrannsóknarstjóra, að í flestu sé unnið eftir þeim viðmiðunum sem lesa má út úr fyrrnefndum tveimur skýrslum OECD. Þó sé færi til umbóta til styrkingar íslenskri stjórnarsýslu. Hafa í þessu bréfi verið nefnd nokkur atriði þar að lútandi. Þá er það álit skattrannsóknarstjóra að þau viðmið sem þar koma fram henti sem leiðbeiningar. Hafa þarf þó í huga að stofnanir hafi til þess bolmagn, þ. á m. mannafla, að sinna þeim verkefnum sem af þeim leiðbeiningum leiða.

Virðingarfyllst,

Bryndís Kristjánsdóttir,
skattrannsóknarstjóri ríkisins